

живота ни. Слѣдователно, кога говори законъ-тъ, или народный служител во имя закона, длѣжни сме усердно да послушяме.

Кога правительство-то (така ся именува общество-то отъ какъ пріиме управлениe по законы) иска отъ насъ доноци, то гы употреблява въ ползъ на всички ни. Зачтото е длѣжно да дръжи войскъ, които да брани всички ны; да плаща сѫдилища, които да ны защитяватъ отъ неправды-ты на лоши-ты люди; да наима разумны человѣци, които да изнахождатъ срѣдства какъ членове-ти на общество-то да успѣватъ изъ день въ день по-на-добро; длѣжно е да има люди учены, които да ны поучяватъ какъ да ведемъ себе си, чото да можемъ да поминуваме благополучно: за всичко това му трѣбватъ пары, и понеже гы употреблява за нашъ ползъ, праведно е да гы зима отъ насъ. И така сме длѣжни да му даваме все, что ны поиска.

Не е наша работа да пытаме, зачто начялство-то зима тѣжъ, или онажъ мѣржъ; повелѣва това, или повелѣва онова: зачтото мы не можемъ всякога да разумѣемъ това нѣчто. Наша длѣжность е да ся покаряме на законы-ты и тѣмъ, които гы приводятъ въ исполненіe. И така, кога порастете, бѫдѣте внимателни да вы не льстятъ тѣ, които ся плачутъ всякога отъ правительство-то и отъ законы-ты му. Знайте, че кога общество-то е въ благоденствиe, въ благоденствиe сте и вы заедно съ него: но не мо-